

פדראות בפרשת השבע ובחלה: מטוות-מעשי עי' יהודת זבולון קליטניק בעל פרדס יהודת

המפרשים מה חשיבות הוא זה שהיה להם לבני ראיון ובני גדר מקנה רב, ומה כוונת הפסוק בזה? ואפשר לבאר דה�שון מכך תפס גם לשון קני, והסבירו כך דבנינו ובני נך היו מבקשים על עניין המקנה הרבה, והיינו שהייה מבקשים להוות קורובים בכדר קני למי שהיה בבחינתו נך הדינו משה רבינו, ומכיון שהוא רבינו ע"ה היה צריך להיות מקום מנוחתו בעבר הירדן, הילך רצוי בנפשותם להישאר שם בעבר הירדן, מרוב התקשרותם אליו, וזה הפירוש בפסוק ע"ז מ"א המכונה על גודל עצם התקשרותם לרבים, ודפק"ה. (אוצר חיים בשם הרב מפרישחא זיע"א)

- לפרש מסע -

ואלה שמות האנשים למטה יהודה בלב בן יפה: ולמטה בני שמיעון שמואל בן עמיהו: למטה בניו אליך בון בבלון: ולמטה בני דן נשיא בון ג'לן: (לד יט-כב) והקשה בספר רבינו בחיה על הא מזכיר אצל יהודה, שמיעון ובנימין שאין מזכיר אצל הלשון נשיא. ובשאר השבטים כן מזכיר הלשון נשיא, וכך מזכיר אצל הלשון בון ג'לן וננו? עוד יש לדקדק מדוע לא מזכיר אצל יהודה ובנימין הלשון "בנין", וכלשונו הפסוק למטה יהודה בלב, למטה בני שמיעון, למטה בניו? רק למטה בון ואילו אצל יהודה ובנימין לא מזכיר הלשון של "בנין"? רק ידוע דברת המקדש נבנה בחלקו של יהודה ובנימין, (וימת יב). ואם כן יוצאי דיש להם חשיבות מצד עצם, והילך דוקא אצל יהודה ובנימין לא מזכיר הלשון של ג'לן, וזה גם הטעם שלא מזכיר אצל הלשון של נשיא. מכיוון שהוא לכל השבט שלהם חשיבות מצד עצמו, אמן לפ"י ביאור זה צריך עדין להבין מדוע לא מזכיר הלשון נשיא. אצל שמיעון? רק ידוע העובדאה המובה בגמרא (ב' מ' דף פ"ה ע"ב) שרצו רביה חוץ לחת סמיכת – חכמים לשמואל, וזאת עקב גודל חשיבותו של שמואל, אבל לא מצא הסיבה והזמן הנכון לזה, ורביה היה לו מזה צער רב, עד ששמואל בעצם פנה לרבר, ואמר לו, שאין לו מה להצטער על עניין זה כלל, כי מצא בספרו של אדם הראשון, אשר שמואל הוא אמן החכם אבל לא רב, ולבאר עניין זה: דינה ידוע רשות אדם הראשון הכוונה הוא על התורה הק', והנה בתורתה הק' מזכיר רק פעם אחד הלשון של שמואל בפסוק, למטה בניו שמיעון שמואל בן עמיהו, מילא מובן מדוע לא מזכיר אצל הלשון של ג'לן. כדי שלא יהיה אצל יהודה, על זה שאינו הסמי את שמואל, ומכיון שלא מזכיר אצל שמואל הלשון של ג'לן, לא תיחלש דעתו של רב, על הא דין יכול להסמיכו, והילך לא מזכיר הלשון נשיא. אצל שמואל ודוקא. (אמורות ה' השלם להגן ר' משה אריה ליב סג' ליטש רונבוי זצ"ל אב"ד פרשבורג) והנה בספר או"ר החיים הק' הביא בשם רבינו ניס גאון דהתעם שאצל יהודה לא מזכיר הלשון נשיא. דבר מפורסם הוא אשר בלב בן יפה הוא יהודה נשיא בבית יהודה, ואילו שבט שמעון קיבל עונש שאין מזוכר עניין הנשיאות, עקב החטא של הנשיא שלו זמרי, ואילו אצל בנימין היה ג'לן אליך שהוא אליך, שהיה גם בدرجת ג'ילא, ואילו ג'ילא הוא דרגה גבוהה יותר מנגיא, והילך יהודה בזיוון אם יקראוו ג'ילא.

עוד מהלך לבאר מדוע אצל יהודה ובנימין לא מזכיר הלשון של ג'ילא רק אפשר לבאר בזה דה�שון בניו תופס לשון נער ויונק וכלשונו הפסוק בני יונה שהכוונה היא יונה צעריה, וכן אצל פר בן בקר הכוונה בקר צער. ואם כן אצל כל הנשאים שהיו חדשם מזכיר אצל הלשון של צער.

עומד מטה לברור מדוע אצל יהודה ובנימין לא מזכיר הלשון של ג'ילא?

ומightר לבן יהודה לבני ראיון ולבני גדר עצום מזוד: (לב א) והקשו כל

- לפרש מטוות -

~ בעניין הוכרת שמו יתברך רך על טוב ~
VIDER משל אל ראש הפטוח לבני ישראאל לאמר: (ל ב) והנה צריך לדעת דהורי ברוב מקומות בתורה הלשון הוא: VIDER ה' אל משעה לאמר: וכאן שינוי הלשון וכותב VIDER משל וצריך להבין מדרע כאן לא נתייחד הדיבור אל הש"ת אלא ממש רבינו ע"ה? רק מציין לא נתייחד הדיבור נדר בעת עריה, וכמו שהבאנו בארכונה בשבוע העבר בפרדס יהודת, – וכמו שמצוין אצל יעקב אבינו ע"ה: וידר עילך נדר לאמר אם יוניה אלקים עטוי' ושפטני בחרך תעל אשר אנכי חולן ונתן לך לאבל ובנד ללכש (ראשית כה וכ) והבאנו כבר בדבר המודרש רכח שכח (ויאצא רוחה ע"ז) וידר עילך נדר לאמר אם יוניה אלקים עטוי' וגוי: ובפסוק אשר פניו שפטני ודרב פי באר ל', (תהלים טז) ואמר רבבי יצחק הכהני "VIDER פ' באר ל'", הכוונה אשר דוד המלך ע"ה עשה נדר לקיחת מצוחה לדורות רבוי שיטוי, ומוסוף המודרש דא"כ מה הכוונה לאמר לא אמר הכוונה לדורות רבוי שיטוי נורדים בעת עריה, היוצא לנו מזה, ועל פי הרוב האדם נדר כאשר נמצא הוא בעת עריה, ואין הקב"ה רוצה לייחד שמו על זמן נזרה, ואם כן מובן מאוד מדויע נתיחד הדיבור כאן אל משה רבינו ע"ה, ולא הלשון של VIDER ה' אל משה, ומtopic מדבר הוא. (אך פרי תבואה להגה"ק מליסא זזוק'ל)

- התעם אשר דיבר משה רבינו מוקדם אל ראש הפטוח ~

VIDER משל אל ראש הפטוח לבני ישראאל לאמר: (ל ב) והקsha ריש"י ה' מדויע ייחד משה רבינו ע"ה את הדיבור קודם אל ראש הפטוח וرك אחרי כן אל בני ישראאל? ומתרץ ריש"י ה' קול: חלק בבוד למשאים למלמד מתקלה, ועל זה צריך ביאורadam כן מה טעם ייחד הדיבור דוקא בפרשזה זו? לממד שחרפת נדרים ביחס מפקחה, דהינו דברא פון שיש ייחיד במקה אין צורך להביא ג' דיניהם, והקsha בזה הרה"ק בעל האבני נזר זצוק'ל,adam נאמר דכל עניין הנדרים אצל נדר רישי המתוות, הוא רק בחלק של ההפרה הינו שכוחם להפר נדר אחרים אם בג' או ביחיד מומחה, ואילו בחלק של עשיית הנדר אין זה קשור אליהם כלל, אם כן צריך לדעת מדויע מוצקרים הם בהפסוק כבר בחלק של עשיית הנדר, והרי המושג של "ראשי המטוות", היה צריך לכוארו להופיע בקרה רק בחלק של הפרת הנדר? והתרץ כל זה, דינה צריך להתבונן בעניין עשיית הנדר, דילא כוארה האיך מותר להאמן נדר לעשות נדר על דבר מצוחה, והיינו שאסור על עצמו דבר שהتورה התיירה לו, ומדוע לא נאמר דהוה גדר של הוספה בתורה הק', והרי ידוע הפסוק (דברים ד ב' לא הלאו על קדר אל אשר אנכי מצוחה אהבתם וכו') רק צריך לבאר יסוד גדול, דינה מצוות התורה הם נחחות אשר אין להם שינוי בשום זמן או מצב, וזה מניין המצוות שניתנו לנו מהשי"ת, אבל נדר מכיוון שיש אפשרות לבטל הנדר על ידי החכם, אין זה בגדר נחתי, ואם כן אין זה נקרה הוספה מצוחה, כי הוספה מצוחה היא רק באופן שזה נחתי, ומכיון שעשו באופן של נדר הרי יש כאן גילוי דעת שאין זה בגדר נחתי כי ביכולתו לבטל בכל עת, ואם כן זה מוסיף על התורה, ואם כן מובן להפליא ממש, מדויע עניין "ראשי המטוות", מוזקרים דוקא בחלק של עשיית הנדר, כי רק בזכות יכולת החכם להפר הנדר, יש היתר לעשיית הנדר ונפלא מאוד הוא. (שם ממשואל סוכטשוב בשם אביו הגה"ע האבני נזר זיע"א)

- התקשרות תמידית לצדיק ~

הו. (שם ממשואל סוכטשוב בשם אביו הגה"ע האבני נזר זיע"א)
ומightר רב ה' לבני ראיון ולבני גדר עצום מזוד: (לב א) והקשו כל

הו. (שם ממשואל סוכטשוב בשם אביו הגה"ע האבני נזר זיע"א)
ולקבלת הנגליון pardesyehudah@gmail.com

פָּרְדֵּס יְהוֹדָה – שְׁמָה זְבוּלֹן

גלאין 47 תש"ט

כותב בזה, ר' אליעזר הוא אליך, והיווצה לנו מכל זה, דMOVEN מודע
אל יהודת ובגימין דהנישאים שליהם היו זקנים, לא מצינו הלשון של
גניא, ומ שא"כ אצל הנשיים הצעירים שם מצינו אף את הלשון גני
ומתוך הוא (המו"ל עפ"י חומש רב פנינים)

בנין, משא"כ אצל מטה יהודת הנשוא היא פלב בן יפהה, והוא כבר היה
זקן, וכן אצל מטה בנימין הנשוא שלהם היה אליעזר בן כסלו, שכבר
גם היה בבחינת זקן וגם היה לו הרבה זמן ענין הנבואה וכמו שמצינו
הלשון בפסוק, וישארו שני אנשים במחנה שם האחד "אליעזר" ושם השני
מייד ותינה עליהם חרוח ונו"י "ויתנבא במחה" (במדבר י"א כ"ז) ורבינו בחיה

~ כהוכת הבדיקה ~

~ תורתך רבינו שלמה מקארלין י"ד זע"א פועל ישותה בלחכינו ובאשכנז ~

דברים מפורשים אלו עמד בהנסין לא התמהמה, ומיד שرف חתוב יד,
לעשות רצון צדיקים ורצון הש"ת, בדרך חזרתו נכנס לבית מזינה
קטן, לשבע נפשו, וראה שם קבוצה של ענים שבאו להשקייט
רבעונם, ובתוך כל החבורה ראה אחד שהזותו העיר עלייו שבעל המזינה
הוא, ומיד החליט לתחות על קנקנו, וראה, אשר ניגש לבעל המזינה
וביקש לקנותו לחם, לשבע נפשו, והביא לו בעל המזינה לחם
בקשתו, אך ראה שאחורי שבית בעיניו בהלהם, לא רצה לקלנותו,
וחזרו, ואו הבין שיש דברים בגו, ופנה לבעל המזינה ושאל אותו,
האם יכול לקרו לזוגתו המבשלה, ובאה אשת בעל המזינה, ושאל
אותה האם הפרשת חלה מן עיטה זאת, וענתה המבשלה, כתתי
הצנעה היא שעשתה העיטה היום ובוודאי הפרישה חלה, מיד בקש
לקראו לכלתו של בעל המזינה, וכאשר באה שאלו רבינו מירודענו
האם הפרישה חלה, מיד ענתה שפרשת חלה מה העיטה עשרה חמוטה
בדרכ כלל, וכנראה שהיא עשתה, מיד הבינו כולם שלא הופרש כאן
חללה כלל, והחסיד רבינו מירודען הבין שבבעל הצורה שרצו להלhm,
הוא כנראה אחד מהצדיקים הנstylים שבדור, מיד פנה אליו, אך ראה
שאינו נמצא כבר בבית המזינה, מיד שאל את בעל הבית מזינה אם
יודע היכן הוא, ואו אמר לו בעל בית המזינה, אשר האיש הנסתור הזה,
דרכו להגעה כאן מעט לעת, ובשאר הזמן הולך הוא לעיר, ושם
מתבודד עם קונו, רבינו מירודען בשמו זאת נתלהב ליבו עד מאד
לפוגש את אותו "הנסתר", ורצץ מיד להעיר וחיפש בכל העיר, עד
שמצא יושב על עץ אחד תפוס בשערעפו, מיד ניגש אליו, ושאלו
לשםו, ושאל אותו ההילך הנסתור, למה אתה צרך לדעתשמי, וענה לו
לו, מכין שלמדתי אצל הרה"ק רבינו שלמה מקארלין הי"ד זע"א,
ושם למדתי לראות על פני האיש ולהבהיר אין אמן מדורבר בגברא רבא,
ורואה אני על פניך שאדם גדול אתה, ולא רצה לספרו מה שראוי רבא,
בענין קנית הלום והפרשת חלה, שלא ריאה שבדק אחריו, ואו ענה לו
ההילך, תדע ששמי הוא, ליב שרה"ס, והיינו הרה"ק המפורסם רבינו
לייב שרוה"ס זע"א, אשר כבר היה מה מפורסמים אז, ותדע הסיבה אשר
זכית לראותינו ולהזכירנו מכין ששמעת בקהל הצדיקים ושרפת
הכתב יד שכתבו רשע אחד!! זוכבר לא היה פלא אצלו אשר כל
הצדיקים צופים בזה ברוח קדש, ועוד אגלה לך סוד, שכל עבודתי
בזמן זה בעיר, הוא לתקין נשמת אותו הרשע הכותב החיבור, מיד
סיים דבריו וברכו בהצלחה גדולה, ופטרו לשלום, אותו חסיד רבינו
miror מירודען הגיעו לבית מדרשו לצין שנינו נתרפא לגמרי, ונזהה עשר
גדול, ונתקיים בו תורה וגודלה במקומות אחד, ולאחר זמן אשר עשה
חיל בעסקיו, ובכבודת ד', החליט לעלות לחונן עפר ארץ ישראל,
והמשיך ביתור שאות ובтир עוז בעבודת ה' מתוך מוחין הארץ ישראל,
וברבות הימים סייר עובדא נפלאה זו לפניה הרה"ק רבינו משה צבי
מסאורהן זע"א, זכה כל הצדיקים יגן עלינו ברוחניות ובגשימות,
ונזוכה להתקשרות אמיתי לצדיק הדור, ולראות בקרוב בוגולטן של

ישראל מתו רחמים וחסדים נגליים, Amen

רישמת ספרים ומכתבים עתיקים נמצא אצלנו

בעיר ארדיטשוב היה גור עובד ה' וירא שמים גדול ושמו ר' מאיר,
הוא היה חסיד ופרישא, והוא עסוק בגילה ונסתור, כאשר למד את
דברי הגمرا ר' ראיתי בני עלייה והם מועטים", התלהב לבבו להיות
מקשור וצמוד להני חבורתא קדישתא, בני העליה, והחליט בנפשו
ליילך וلتור אחריהם בכל מקום עד אשר ירגע בנפשו, שמצא את
שהאהבה נפשו, אביו וחמיו היה גם כן תלמידי חכמים מופלגים אך לא
מננו על עדת החסידים, אדרבא הם היו ממתנדדי דרך החסידות, ולא
ראו בعين טובה את השtopicתו לתור את הארץ בחיפוש אחורי צדיקים
ובני עלייה, אבל מאחר שהיה גם כן תלמידי חכמים מוגיע הרגשות
שזוגתו הצדיקת הרגשותה בנטשו שמקום טהור ואמת מגיע
קדושים אלו, הסכימה שילך לחפש את שהאהבה נפשו, אפילו بلا
הסכמתם כלל, מיד ארצו חפיצו ושם לדרך פעמי, אל המקום אשר ישב שם
 يولיכו רגלו מן השמים, וכما אמר הגمرا אשר בדרך שדים רוצה
לילך מולייכין אותו מן השמים, ומכיון ששאיתו היהת טהור זכה
והגיע להרה"ק רבוי שלמה מקארלין הי"ד זע"א, רבוי מאיר ישב שם
על התורה ועל העבודה ושכח מכל עניין עולם הזה, עד שים אחד
הגיע מכתב מזוגתו אשר מתנה לפניו גודל קשייה, ואף הוסיף לו
שב' בנו הקטנים נחלו, וצריכים בדחיפות לרחמי שמי, וצריכה היא
שיחזור לבתו במהרה, כאשר קיבל מכתב זה נתמלא ליבו צער
ודאגה, על הקורות בביתו, ומיד נכנס להקודש פנימה אל רבינו
הרה"ק רבוי שלמה מקארלין הי"ד זע"א, והגיש קויטעל – פיתקא
כהנhog, ואף הראה להרה"ק את המכתב אשר קיבל מזוגתו, הרה"ק
רבוי שלמה מקארלין הי"ד זע"א, ענה לו, אשר אין יכולתו להושיעו
בענין זה, וצריך הוא לילך לעיר מגוריו באדריטשוב אל הרה"ק
המפורסם סגנון של ישראל, רבוי לו יצחק מבארדייטשוב זע"א,
החסיד לא התמהמה, ולאחר שקיבל הרכבת פרידה וברכת הדרך נסע
מיד לעירו באדריטשוב, מיד פנה אל הרה"ק רבינו ר' לי יצחק
מבארדייטשוב זע"א, ואמר לו שבא בשליחות הרה"ק רבוי שלמה
מקארלין הי"ד זע"א, והראה לו המכתב מזוגתו, הרה"ק
מבארדייטשוב זע"א אמר לו שביבלוות להושיעו אבל יש לו תנא,
והוא מכין שיש תחת יד ספר בכתב יד אשר מובאים בו ענייני קבלה
עמוקים, ומכיון שחיברם רשות, ואסור ללמידה בהם, וזה הסיבה אשר
נגרם החולין לילדיו, הילך אם ישורף הכתב יד, יהיה לו ישועה, וגם
בירכו בעשירות והצלחה רבה עברו זה, החסיד ר' מאיר השותם על
روح הקודש הגליה שראה בבית מדרשו של הרה"ק מבארדייטשוב
זע"א, והודה לו מאד, אותו החסיד מרוב תשוקתו להחיבור כתב
יד, ומההתעלות שהרגיש מלהלמוד בו עדיין לא היה מסוגל לחתת
הכתב יד ולשרפו, אך מיד חזר ונסע לרביינו רבוי שלמה מקארלין
הי"ד זע"א, וסיפר לו תוכן דבריו הרב מברדייטשוב זע"א, ואז
אמר לו רבינו רבוי שלמה מקארלין, האמת שגם אנו כי ידעת מה
וסברתי כן, רצתי שתשמעו דברים אלו מעוד צדיק, והוסיף רבינו
שלמה מקארלין שם תשמעו לדברי אלה, הרי שגם אני מברככם בכל
הברכות שבירך לכם הרבי מברדייטשוב זע"א, אותו החסיד בשמעו